

0000000000 000000 000000000 00000000 0000000000 0000000000,000 000000 0000 0000000000
 00000000000 `000000000 00 0000000:00000000000000 000000000 000000000000 000000000000
 00000000000 00000000000:0000000 0000000000 «0000000000»00000000000,000000 000000 000000,
 000000 0000000:000000000000 «000000000000»,00 000000000000 0000000000000 00000000 0000
 00000000000:0000000 000000 0000000 0000000 000000000000 000000 00000000000 0000
 0000000000000000:

Շտապում ու շտապեցնում են Կառլենն ու Սամվելը: Բարեգործների եռյակին՝ Արթուր Իսոյանին, Անդրանիկ Մկոյանին եւ Արթուր Կոբալյանին խոսք են տվել գործին արագ թափ հաղորդել, կարճ ժամանակում հարթեցնել, խճապատել ու կարգի բերել գյուղամիջյան ճանապարհները, որոնց երկարությունը 10 կիլոմետրից ավելի է:

Նախաձեռնողները սաթխացի երեք երիտասարդներն էին, ովքեր ապրում ու աշխատում են Ռուսաստանի Դաշնությունում, բայց հազար թելերով կապված են հայրենի գյուղի հետ, հեռվից ու մոտիկից մասնակից են լինում գյուղում կատարվող իրադարձություններին: Եվ նրանց մասնակցությունը միշտ գոհունակությամբ է ընդունվում համագյուղացիների կողմից: Արթուր Կոբալյանն ապրում է աշխատում է Խաբարովսկ քաղաքում: Նրա ղեկավարած շինարարական ֆիրմայում 300-ից ավելի շինարարներ են աշխատում: Եվ, որ պակաս կարելու է, նրանց մեծ մասը ջալախահայեր են: Ֆիրման իրականացնում է շինանյութերի արտադրություն, քաղաքացիական ու արդյունաբերական օբյեկտների, երկաթգծի շինարարություն:

Մոսկվայում է ապրում եւ աշխատում Արթուր Իսոյանը, ղեկավարում է հացամթերքների արտադրության միավորումներից մեկը, աշխատանքով ու կայուն վաստակով ապահովում մի քանի տասնյակ հայրենակիցների, օգնում նրանց շատ հարցերում:

Անդրանիկ Մկոյանի երկրորդ հայրենիքը Սալեխարդ քաղաքն է, որտեղ էլ նրա ղեկավարած շինարարական կազմակերպությունն է՝ աշխատանքային մեծ կոլեկտիվով, որի անդամների մեծ մասը նույնպես ջավախահայեր են:

Անգնահատելի էր նաեւ ծնունդով սաթխացի Մարտուն Մկոյանի մասնակցությունը գործին: Նրա ղեկավարած ձեռնարկության տեխնիկական միջոցները ապահովեցին բարեկարգման աշխատանքների որակյալ ու ժամանակին կատարումը:

Բարեգործների զգալի գումար ներդրեցին նաեւ Սաթխայի նորակառույց

ծխականատարությունների տան համար անհրաժեշտ սպասք ձեռք բերելու գործում: Նման բարերարությունը նորություն չէ Սաթխայում: Բարեգործությունը այս գյուղում արդեն սովորական երեւոյթ է դառնում: Եվ գյուղը հպարտանում է իր զավակներով: Չէ՞ որ բարեգործությունը աստվածահաճո գործ է:

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □